
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 120, november, december 2014

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het *“woord van de gerechtigheid”* staat in contrast tot *“de eerste beginselen van de uitspraken van God”* (Hebr. 5:12). Het *“woord van de gerechtigheid”* duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de *“vaste spijs”* (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om *“het einddoel van het geloof”* (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
website: <http://velemaweb.nl>

Daniël de Profeet

Deel 10

Israël in de Dagen na Daniël (Daniël 10:1-11:4a)

“... waarvan gesproken is door Daniël, de profeet ...” (Matt. 24:15).

De nabije toekomst van Israël na Daniël

“In het derde jaar van Kores, de koning der Perzen, werd aan Daniël, die Beltsazar genoemd werd, een woord geopenbaard; dat woord was waarheid en sprak van grote nood. En hij gaf acht op dat woord en had aandacht voor het gezicht. In die dagen bracht ik, Daniël, drie volle weken door met rouw bedrijven” (Dan. 10:1,2).

Daniël 10-12 horen bij elkaar en is het laatste visioen dat Daniël ontving. Hij ontving het gezicht in *“in het derde jaar van Kores, de koning van de Perzen”* (Dan. 10:1), ongeveer vier jaar na de openbaring van de zeventig jaarweken (Dan. 9:24-27). In het eerste jaar van Kores had de koning al toestemming gegeven dat de Joden mochten terugkeren naar Jeruzalem en zag Daniël de vervulling van Daniël 9:2. Daniel was in die tijd ouder dan tachtig jaar en hij is nooit naar Jeruzalem teruggekeerd.

Daniël kreeg een woord geopenbaard. Dat woord was een zaak, een boodschap, dat van grote nood sprak. Mogelijk had het te maken met de ballingen die naar Jeruzalem waren teruggekeerd en de ontmoedigende berichten van daar. Ook de Joden die om hun gemak achterbleven in Babylon sprak van een geestelijke nood. Daniël rouwde drie weken en vastte gedeeltelijk.

Een man, gekleed in linnen

Op de 24^e dag verscheen aan hem een “*man in linnen klederen*” (Dan. 10:5). We weten niet precies wie die man is. We komen hem ook tegen in Daniël 11:6-7 waar hij “*zweert bij Hem die eeuwig leeft*”. Dat lijken niet de woorden van de Heer, zelf, te meer omdat hij zegt: “*want ik ben tot u gezonden*” (Dan. 11:1). De man was niet in staat om te komen zonder de bijstand van Michaël, iets wat ook niet van Christus Zelf kan worden gezegd. Hoewel de beschrijving van de man lijkt op de verhoogde Christus in Openbaring 1:13-15 waar de Heer als Rechter staat te midden van de gemeente, lijkt de man in linnen kleren eerder een engel, misschien wel de engel in Openbaring 10:5-6 die ook zwoer bij Hem. Engelen kunnen ook linnen klederen dragen (vgl. Ez. 9:1-3). Anderzijds lijkt de beschrijving op die van Openbaring 1:13-15, waar de Heer als Rechter staat te midden van de gemeente.

De strijd in de hemelse gewesten

“En hij zei tot mij: Vrees niet, Daniel, want van de eerste dag af, dat jij uw hart erop gezet hadt om inzicht te verkrijgen en om u voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en ik ben gekomen op uw woorden. Maar de vorst van het koninkrijk der Perzen stond eenentwintig dagen tegenover mij; doch zie, Michael, een der voornaamste vorsten, kwam mij te hulp, zodat ik daar, bij de koningen der Perzen, de overhand behield en ik ben gekomen ...” (Dan. 10:12-14a).

Deze verzen laten ons zien hoe de heerschappij van satan is georganiseerd. De engel in linnen kleren had in de hemelse gewesten te strijden met de koning van Perzië. Er was daarom een koning van Perzië op aarde en een koning van Perzië in de hemelse sfeer. Onder die hemelse koning van Perzië waren andere “koningen van Perzië”, zoals dat ook in de aardse sfeer van toepassing was (vgl. Dan. 2:39; 5:28-31; 7:5; 8:3-6,20). Zoals er beweging is in de machtsverhoudingen in de aardse sfeer, is dat ook in de hemelse sfeer, omdat er niet alleen een hemelse strijd was met de koning van Griekenland, maar de koning van Grieken op termijn de macht zou krijgen over de koning van Perzië (Dan. 10:20). We kunnen hieruit afleiden dat de machtsverhoudingen op aarde hun tegenhang hebben in de hemelse sfeer. Dat betekent dat elke vorm van heerschappij op aarde toen en nu, in dit tijdperk van de heidenen, een positie is onder satan en zijn engelen. In Dan 4:26 zagen we dat het koningschap van Nebukadnezar bestendig zou zijn vanaf het moment dat hij zou erkennen dat “*de hemel de heerschappij heeft*” (Dan. 4:26). De wereld denkt dat de aarde de heerschappij heeft, maar de Bijbel zegt dat de hemel de heerschappij heeft. De strijd op aarde is een afspiegeling van de strijd in de hemel. Zonde ontstond in de hemel door de val van Satan en het effect zien we op aarde door de val van de mens. In Openbaring 12:8-9 wordt de draak, de duivel, na een hevige strijd, op de aarde geworpen. Hij kon niet standhouden en voor hem en zijn engelen was geen plaats meer in de hemel. We zien het effect direct op de aarde en mondt uit in de Grote Verdrukking. De aardse heerschappij is een afspiegeling van de hemelse heerschappij.

Er is echter nog een belangrijk les te vinden in Daniël 10:21, namelijk dat de vorst van Israël, en daarom ook de hemelse vorst van Daniël, de engel Michaël is:

“Nochtans zal ik [de engel] u [Daniël] mededelen wat geschreven staat in het boek der waarheid - En niet een staat mij vastberaden tegen hen terzijde, behalve uw (van Daniël; Israël) vorst Michael.”

Hier zien we een scherp onderscheid tussen de volkeren die staan onder de heerschappij van satan en de hemelse heerschappij over Israël. Hoewel Israël een natie lijkt als alle andere natiën op deze wereld, is God de Schepper en Formeerder van Jacob (Jes. 43:1) en staat Israël als natie apart: *“...dat volk zal alleen wonen, en het zal onder de heidenen niet gerekend worden”* (Num. 23:9). “Uw vorst Michael” verwijst naar het feit dat er geen engel uit Satans koninkrijk is die over Israël heerst. Dit verklaart waarom Israël in de wereld zo alleen staat. In het komende Messiaanse tijdperk zullen Christus en Zijn mede-erfgenamen heersen vanuit de hemelen in plaats van engelen. De roeping van een christen is een hemelse roeping en de toekomstige heerschappij van de christen zal een heerschappij zijn vanuit de hemelen over de aarde. Daarom zal de gemeente van Christus niet terugkeren met Christus op aarde, zoals velen leren. Hoe weten we of dit waar is en hoe voorkomen we tevens dat er zo'n warwinkel aan meningen over het profetische woord is? Het antwoord is dat we naar de types en de antitypes moeten kijken. Zo zien we dat Henoeh werd opgenomen voor de zondvloed, maar na de zondvloed niet terugkeerde. Toen Jozef zich bekendmaakte aan zijn broers, was zijn vrouw Asnat daar niet bij aanwezig. De type stemt daarom niet overeen met de antitype die zou stellen dat de gemeente mee terugkomt op aarde. Nee, de gemeente blijft in de hemel; het is een hemels volk dat vanuit de hemelen over de aarde zal heersen in het Messiaanse tijdperk.

De boodschapper van het gezicht zegt dat hij door strijd in de hemelse gewesten gehinderd werd te komen, maar dat de engel Michaël hem te hulp kwam. Dit is hoogst opmerkelijk en laat zien welke invloed gebed heeft in de geestelijke strijd. Vervolgens zegt hij:

En ik ben gekomen om u te verstaan te geven wat uw volk in het laatst der dagen overkomen zal; want wederom is het een gezicht aangaande de toekomst” (Dan. 10:14). Deze uitspraak is van groot belang voor de uitleg van Daniël 10-12. In specificatie hiervan moeten we Daniël 10:14 vergelijken met Daniël 8:19: *“Zie, ik maak u bekend wat geschieden zal in het laatst van de gramschap; want het doelt op het tijdstip van het einde.”* Daarna lezen we:

“De ram die gij gezien hebt, met de twee horens, doelt op de koningen der Meden en Perzen, en de harige geitenbok op de koning van Griekenland, en de grote horens die tussen zijn ogen stond, dat is de eerste koning. En dat die afbraak en er vier in zijn plaats kwamen te staan: vier koninkrijken zullen uit het volk ontstaan, doch zonder zijn kracht. En in het laatst van hun koningschap, als de boosdoeners de maat hebben volgemaakt, zal er een koning opstaan, hard van aangezicht en bedreven in listen” (Dan. 8:20-23).

Het patroon is als volgt in Daniël 8: Daniël ontving een profetie over de komende overheersing door Griekenland door Alexander de Grote zo'n 90 jaar later (Dan. 8:21). Dan valt zijn koninkrijk uiteen en zien we direct de focus gericht op de laatste dagen wanneer de antichrist verschijnt uit het oostelijke Seleucidische rijk.

Hetzelfde patroon zien we in Daniël 10-12. Daniël 10:12-11:4a beschrijft het heden (10:12-19), de nabije toekomst (zo'n 80 jaar later) (10:20-11:4a), en de verre toekomst, de zeventigste jaarweek (Dan. 11:4b e.v.).

“Nu dan, ik zal u de waarheid bekendmaken. Zie, nog drie koningen zullen in Perzië opstaan, en de vierde zal grotere rijkdom bezitten dan alle anderen, en als hij sterk geworden is door zijn rijkdom, zal hij alles in beweging brengen tegen het koninkrijk van Griekenland” (Dan. 11:2).

Deze drie koningen waren: 1. Cambyses (529-522 v. Chr.), 2. Pseudo-Smerdis (522-521 v. Chr.), 3. Darius I Hystaspis (521-486 v. Chr.). De vierde koning was **Xerxes I** (486-465 v. Chr.), de bekende koning Ahasveros in het boek Esther. In zijn voortdurende strijd tegen het oude Griekenland, besloten de Griekse stadstaten het gezamenlijk op te nemen tegen de Perzen. Na de gewonnen slag bij Plataeae (479 v. Chr.) beslechten de Grieken de strijd op zee en werden de resten van de Perzische vloot vernietigd.

“En er zal een heldhaftige koning opstaan, die met grote heerschappij zal regeren en doen zal wat hem goeddunkt. Maar nauwelijks is hij opgestaan, of zijn koninkrijk zal verbroken worden en verdeeld naar de vier windstreken des hemels; doch niet aan zijn nakomelingen, en zonder de macht waarmee hij heerste” (Dan. 11:3,4a).

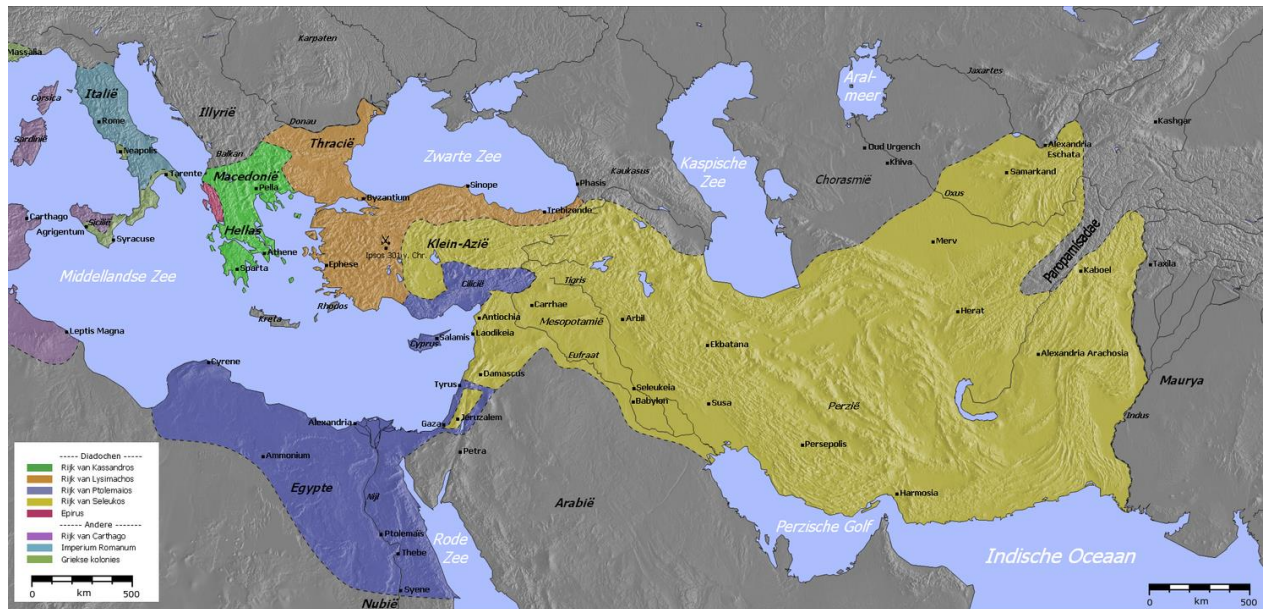
De ‘heldhaftige koning’ is **Alexander de Grote** (356-323 v. Chr.). Hoewel hij jong stierf, had hij een rijk veroverd dat zich uitstrekte tot rond de Indus rivier uitstrekt in het noorden van India. De vier generaals stonden bekend als de ‘diadochen’ (van *diadochi*, het meervoud van het Latijnse *diadochus* en het Griekse diadocoi dat ‘opvolgers’ betekent.. De vier rijken werden ook wel de ‘diadochtenrijken’ genoemd.

De volgende kaart laat het verdeelde rijk zien. Het is belangrijk deze kaart voor ogen te houden voor het vervolg van deze profetie In Daniël 11-12. Na zijn dood trokken zijn generaals al snel de macht naar zich toe en werd het rijk in vieren gedeeld: Een noordelijk deel (Thracië en Bythinië) onder Lysimachus, een westelijke deel (Macedonië en Hellas) onder Cassander, een oostelijke deel (Syrië, Iran, Irak, tot aan de streken in India) onder Seleucus en een zuidelijk deel (Egypte, Palestina, Cyprus en Cilicië) onder Ptolemeüs.

De volgende kaart laat het verdeelde rijk zien. Het is belangrijk deze kaart voor ogen te houden voor het vervolg van deze profetie In Daniël 11-12. Na zijn dood trokken zijn generaals al snel de macht naar zich toe en werd het rijk in vieren gedeeld: Een noordelijk deel (Thracië en Bythinië) onder Lysimachus, een westelijke deel (Macedonië en Hellas) onder Cassander, een oostelijke deel (Syrië, Iran, Irak, tot aan de streken in India) onder Seleucus en een zuidelijk deel (Egypte, Palestina, Cyprus en Cilicië) onder Ptolemeüs.

De volgende kaart laat het verdeelde rijk zien. Het is belangrijk deze kaart voor ogen te houden voor het vervolg van deze profetie In Daniël 11-12. Na zijn dood trokken zijn generaals al snel de macht naar zich toe en werd het rijk in vieren gedeeld: Een noordelijk deel (Thracië en Bythinië) onder Lysimachus, een westelijke deel (Macedonië en Hellas) onder Cassander, een oostelijke deel (Syrië, Iran, Irak, tot aan de streken in India) onder Seleucus en een zuidelijk deel (Egypte, Palestina, Cyprus en Cilicië) onder Ptolemeüs.

Vanaf vers 4b zien we dat er geen verdere melding wordt gemaakt van het noordelijke en westelijke deel. Het accent komt op het zuidelijke deel ('de koning van het zuiden') en op het oostelijke deel ('de koning van het noorden'). Dit heeft enerzijds te maken omdat Israël met deze twee rijken heeft te maken en anderzijds omdat daar de verdere machtsstrijd plaatsvindt.

“Want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en aan anderen dan dezen komen. Dan zal de koning van het Zuiden sterk worden, maar een van zijn oversten zal hem in sterkte overtreffen en heersen; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn” (Dan. 11:4b,5).

Daniël 11:1-4a levert in de uitleg weinig problemen op en de Bijbeluitleggers verschillen hier niet wezenlijk van mening. Vanaf vers 4b is dat anders, maar daar gaan we verder op in in de volgende studie. Het uitgangspunt in die studie is dat het gezicht geen verdere betrekking heeft op de jaren die direct volgen op het gezicht, maar op voltooiing van de zeventig jaarweken, dus op de zeventigste jaarweek. Zoals Johannes details geeft over de zeventigste jaarweek in Openbaring 6-18, geeft Daniël details van die periode in Daniël 11:4b-12:1. Vergelijk Daniël 10:14 met Daniël 8:19: *“Zie, ik maak u bekend wat geschieden zal in het laatst van de gramschap; want het doelt op het tijdstip van het einde.”* Zo is het ook in Daniël 10-12, de periode van het laatste van de gramschap en het tijdstip van het einde. Daniël 8:19 gaat verder met het Medo-Perzische rijk en het Griekse rijk met een direct overgang naar de tijd van de antichrist.

Het gezicht in Daniël 10 vond plaats rond 536 v. Chr. Terwijl de dood van Alexander de Grote plaats vond in 323 v. Chr. Daniël 10:1-11:4a beschrijft daarom een periode van ruim 200 jaar, alvorens in Daniël 11:4b een grote sprong te maken naar de toekomst van Openb. 6-18.

Voor de studie van Daniël 10-12 is het daarom raadzaam om **een dikke streep te zetten in de Bijbel tussen Daniël 11:4a en Dan. 11:4b**, omdat daar een tijdsprong van ± 320 v. Chr naar een tijdstip die ook nu nog in de toekomst ligt:

“Maar nauwelijks is hij opgestaan, of zijn koninkrijk zal verbroken worden en verdeeld naar de vier windstreken des hemels; doch niet aan zijn nakomelingen, en zonder de macht waarmee hij heerste;” (Dan (11:4a).

“want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en aan anderen dan dezen komen. Dan zal de koning van het Zuiden sterk worden, maar een van zijn oversten zal hem in sterkte overtreffen en heersen; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn” (Dan. 11:4b,5).

De heldhaftige koning Alexander de Grote (356-323 v. Chr.), stond – na nog een aantal Perzische koningen – in 336 v Chr. op als twintigjarige als koning van Macedonië. Hij veroverde het grote Perzische rijk en ook Egypte. Griekenland werd een wereldmacht dat zich uitstrekt tot bij de Indus in India. In Babylon sterft hij, amper 33 jaar oud. Zijn rijk strekte zich uit van Macedonië tot Egypte, van Klein-Azië tot India. Vier generaals van Alexander de Grote strijden met elkaar om zijn erfenis. Uiteindelijk blijven er twee delen van profetische betekenis over, het koninkrijk van het Zuiden (Egypte) en het koninkrijk van het noorden, het Seleucidische rijk waaruit de antichrist zal voortkomen.

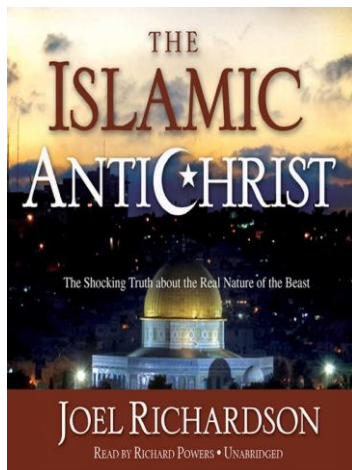

Het toneel wordt snel opgezet voor de antichrist om te verschijnen. De aanwezigheid van IS is een mogelijk scenario. Momenteel wordt Israël gesteund door de VS, maar wat gebeurt er straks na de opname van de gelovigen? De VS kan terugvallen naar een derdewereld land en Israël ontvangt dan niet langer support van het Westen. In Hosea 5:13 zien we dat Israël, zoals in het verleden, hulp zal zoeken van de toekomstige Assyriër:

“Toen Efraïm zijn ziekte zag en Juda zijn gezwel, ging Efraïm naar Assyrië en stuurde hij boden naar koning Jareb. Maar die zal u niet kunnen genezen, en van u het gezwel niet wegnemen” (Hosea 5:13).

De Islamitische Antichrist

Het laatste Babylonische rijk zal in het Midden-Oosten zijn gevestigd onder de antichrist binnen een tienstatenbond. De voornaamste godsdienst van het Midden-Oosten is de Islam en daarom zal de antichrist een moslim zijn. De Islam kent ook haar Messias, die de Mahdi wordt genoemd. De Islam leert dat de Mahdi aan het einde der tijden zal verschijnen om de wereld te vullen met rechtvaardigheid en eerlijkheid. De overleveringen zeggen echter dat Allah hem op een nacht zal voorbereiden en dat de moslims hem trouw zullen zweren als hun kalief en dat zij zich zullen verenigen achter hem. Maar alleen Allah weet wanneer dit zal plaatsvinden. De moslims weten ook dat de Joden en christenen hun Mahdi, hun Messias, verwachten.

In zijn boeiende boek *The Islamic Antichrist* trekt Joel Richardson parallellen tussen de antichrist in de Bijbel en de Mahdi in de Koran. Hij vergelijkt de eschatologie (leer van de toekomstige dingen) van de Islam met de eschatologie van de Bijbel. Die vergelijking is onthutsend, want in het optreden van de antichrist in de Bijbel zien we specifieke parallellen met de Mahdi van de Islam. Wat de Bijbel leert over de antichrist en zijn daden, past de Islam in veel opzichten toe op haar Mahdi. Het is niet moeilijk te zien wat de aard van de Mahdi zal zijn. De Islam is anti-Joods en antichristelijk. In de Bijbel is de antichrist de incarnatie van de duivel. De Mahdi, die voor de Islam haar messias is, is daarom niets minder dan de satan in mensengedaante.

1. Zoals de antichrist optreedt met een valse profeet, zal de Mahdi optreden met de moslim Jezus.
2. De antichrist zal in het bijzonder onthoofding toepassing op zijn tegenstanders (Openb. 20:4). De Mahdi zal dit ook doen en we zien deze praktijk al bij IS. *“En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest noch zijn beeld hadden aangebeden en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden; en zij werden weder levend en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang”* (Openb. 20:4). Onthoofding is verschrikkelijk, maar om het getuigenis van Jezus zal er de glorie van de Messiaanse heerschappij zijn.
3. De antichrist zal op een wit paard rijden (vgl. Openb. 6:2). De Mahdi ook.
4. De antichrist zal een verbond met de Joden sluiten en de Mahdi ook, voor zeven jaar.
5. De antichrist zal zich in de tempel zetten. De Mahdi zal het islamitische kalifaat opzetten vanuit Jeruzalem. Het hele idee van IS om een kalifaat te stichten, geeft ons te denken als teken van de tijd dat de komst van Christus aanstaande is.

Hoe lang nog?

Hoe lang duurt het nog voordat de opname van de gelovigen zal plaatsvinden en de antichrist zich zal openbaren? Om die vraag te beantwoorden, moet we verder ingaan op de zeventallige structuur van de Bijbel. De “dag van de mensen” omvat 6000 jaar. Dit zien we in de zeventallige structuur van de Schrift (Gen. 1:1-2:3) en dat zijn uitwerking heeft in de hele verdere Schrift. God werkte zes dagen om een verwoeste schepping te herstellen (Gen. 1:2b-25). Daarna schiep God de mens (1:26-31) en God rustte op de zevende dag (2:1-3). Deze beginverzen laten een onveranderlijke patroon zien hoe God een verwoeste schepping herstelt, zowel in de wijze waarop, als in de tijd. Na de val van de mens begon God met het herstel van Zijn gevallen schepsel. Het patroon dat God daarin volgt, moet hetzelfde patroon zijn als bij het herstel in Gen.1:1-2:3, zowel in de wijze waarop, als in de tijd, in beide gevallen gevolgd door een dag van rust. In het laatste herstel (het herstel van de mens en de materiële schepping) is er echter geen sprake van 6 dagen van 24 uur (zoals in Gen. 1:2b-31), maar 6 dagen van 1000 jaar. De uitdrukking “dag” wordt in de Schrift vaak anders gebruikt dan om een periode van 24 uur aan te geven (bijv. de Dag der mensen, de Dag des Heren). Ook andere Schriftgedeelten laten ons duidelijk zien dat volgens het patroon in Gen.1:2b-2:3, het herstel van de mens te maken heeft met 6 dagen van 1000 jaar, met het Messiaanse tijdperk als de 1000 jaar van Gods rust (vgl. Ex. 31:13-17; Num. 19:11, 12; Hosea 5:13-6:2; Matt. 16:28-17:5; Joh. 11:6, 7; Hebr. 4:4-9; II Petrus 1:15-18; 3:3-8). Kortom, God werkt momenteel binnen die periode van 6000 jaar om twee van zijn scheppingen te herstellen (de mens en de materiële schepping) en na deze periode zal God 1000 jaar rusten. Dit is niet alleen in overeenstemming met het patroon in het begin van de Schrift, maar ook de verdere Schrift laat duidelijk zien dat het qua tijd zó zal gebeuren.

In de Schrift is “zes” het getal van de mensen en “zeven” is het getal van God (de mens werd geschapen op de zesde dag, God rustte op de zevende dag). De 6000 jaar van de Dag der mensen omvat één tijdperk en de 1000 jaar van de Dag des Heren omvat een ander tijdperk. De Dag der mensen (één tijdperk) bestaat uit drie bedelingen van elk 2000 jaar. De dag des Heren (het tijdperk dat volgt) bestaat uit een vierde bedeling van 1000 jaar. Deze twee tijdperken met vier bedelingen, omvat de hele periode van 7000 jaar in Gen. 1:2b-2:3.

Verder gebruikt de Schrift jaren van elk 360 dagen (de Joodse kalender was vroeger gebaseerd op het lunaire jaar in plaats van later op het solaire jaar). De Dag der mensen bestaat daarom uit 6000 jaar van 360 dagen en elk van de drie bedelingen bestaat uit 2000 jaar van 360 dagen.

De eerste bedeling van de Dag der mensen loopt van de schepping van Adam tot de geboorte van Abraham (2000 jaar). In deze bedeling handelde God met het mensdom in het algemeen. Men zou deze bedeling de bedeling van de heidenen kunnen noemen, hoewel deze uitdrukking niet correct is, omdat er toen geen heidenen waren. Een heiden is iemand die geen Jood is (of tegenwoordig: iemand die geen Jood of Christen is). In die eerste 2000 jaar waren er nog geen Joden en Christenen om zo'n onderscheid te maken. We komen dan tot het volgende schema:

	Adam – Abraham	Abraham - Golgotha	Golgotha – Koninkrijk	Verdrukking	(Messiaanse) Koninkrijk	
Eeuwigheid	2000 jaar	2000-7 jaar	2000 jaar	7 jaar	1000 jaar	Eeuwigheid
Rentmeester. (1 Cor. 10:32)	(Sommigen uit) de volkeren	Jood	Gemeente van God	Jood	hemels: Gemeente van God aards: Jood	
vorige “eeuwen”	6000 jaar: de “huidige eeuw”				1000 jaar: de “komende eeuw”	komende “eeuwen”
Dagen vanaf Adam	1 2	3 4	5 6	(4)	7	
Dagen vanaf Abraham		1 2	3 4			
Dagen vanaf Golgotha			1 2		3	

In dit overzicht zien we dat de periode van Abraham 2000-7=1993 jaar is, want de zeventigste jaarweek van Daniël moet nog vervuld worden voor wat de Joodse periode betreft. In de periode van de gemeente zijn er momenteel al meer dan 2000 lunaire jaren verstreken. Wanneer we gemakshalve rekenen van 6 april 32 tot 6 november 2014, dan zijn dat 1982 8/12 jaar= 1982,6666 jaar. Dat is 1982,6666*365,25*360 = 2011 lunaire jaren. Het feit dat er een verschil in het overlijdensjaar van de Heer kan zijn en onnauwkeurigheid van onze kalender, laat zien dat de opname van de gelovige elk moment kan plaatsvinden.

In deze dagen is waakzaamheid meer dan ooit nodig. Waakzaamheid is nodig om onze geestelijke wedloop goed te lopen, maar waakzaamheid is niet nodig om deel te krijgen aan de opname. Dit kan worden gezien in 1 Thessalonicenzen 5:1-10. Het werkwoord voor “slapen” (Gr. *katheudoo*) in vers 10 is hetzelfde Griekse werkwoord dat voor “slapen” in vers 6 en 7 voorkomt. Het slapen hier verwijst in alle drie verzen naar een toestand van gebrek aan waakzaamheid. Hetzelfde geldt voor het werkwoord voor “wakker zijn/ waken” (Gr. *gregoreoo*), dat in vers 6 en 10 voorkomt. Dit kan maar één ding betekenen: ALLE christenen zijn “in Christus” en zullen op deze basis worden opgenomen, hetzij zij waakzaam zijn of niet. Zij zullen de Here tegemoet gaan en daarna voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zoals we zien in Openbaring 1:9-20: de Here omgord als Rechter te midden van de zeven gemeenten, dat wil zeggen te midden van ALLE christenen.

Waakzaamheid speelt geen rol om deel te krijgen aan de opname in 1 Thessalonicenzen 4:16,17, maar waakzaamheid speelt wel een grote rol met het oog op de rechterstoel van Christus. Voor de rechterstoel van Christus zal een verdere selectie plaatsvinden tussen de overwinnaars en niet-overwinnaars, en is waakzaamheid cruciaal.

Studievragen

1. In welke tijden speelt Daniël 10:1-11:4a zich af?
2. Wie denk je dat de man in linnen kleren is?
3. Wat weet je vanuit Daniël 10 over de strijd in de hemelse gewesten?
4. Wat weet je vanuit de Bijbel en de Koran over de Mahdi?
5. Wanneer verwacht je de opname van de gelovigen?
6. Waarom moeten we waakzaam zijn?
7. Wat sprak je het meest aan in deze studie?